

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.048 van 9 mei 2011
in de zaak A. 193.372/XIV-31.255**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lieve Pepermans
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van de vordering

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 14 juli 2009, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 28.812 van 17 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 4780 van 22 juli 2009 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 april 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Attaché Sophie Dupont, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster komt op 21 januari 2004 België binnen en verklaart zich op 1 oktober 2008 een tweede maal vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 9 maart 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 27 maart 2009 tekent de verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 17 juni 2009 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekster. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een enig middel de schending van artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) op. Zij voert aan dat de beslissing van het commissariaat-generaal van 9 maart 2009 door een adjunct-commissaris was genomen, dat deze laatste daar niet bevoegd voor was en dat de wet dit op geen enkele wijze toelaat, dat het bestreden arrest de conclusies van de beslissing van de adjunct overneemt en derhalve op een “aangetaste” beslissing is gesteund, dat de onbevoegdheid van openbare orde is en in limine litis kan worden opgeworpen, dat artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet is geschonden doordat de adjunct in de plaats van de commissaris-generaal heeft getekend, dat dit machtsoverschrijding vormt en dat het bestreden arrest daarom nietig moet worden verklaard.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekster het middel.

Beoordeling

6. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet vermeldt de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De ingeroepen bepaling heeft uitsluitend betrekking op de beslissingen van de commissaris-generaal (en zelfs niet op de vraag wie zijn bevoegdheden eventueel onder welke voorwaarden kan uitoefenen) maar niet op de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De schending van enige andere bepaling of beginsel wordt niet opgeworpen. Het middel is derhalve niet tegen het bestreden arrest gericht maar tegen de beslissing van de adjunct-commissaris. De enkele vermelding in het middel dat het bestreden arrest omwille van de onwettigheid in de beslissing van de adjunct van de commissaris-generaal zou moeten worden vernietigd, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het enige middel is niet-ontvankelijk zodat, precies bij gebrek aan een ontvankelijk middel, het cassatieberoep zelf niet-ontvankelijk is. Bij gebrek aan een ontvankelijk cassatieberoep kan de Raad van State ook niet onderzoeken of er eventueel ambtshalve een middel valt op te werpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen mei tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen